

РЕШЕНИЕ

№ 15473

гр. София, 25.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 160 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ

при участието на секретаря СИМОНА Г. НИКОЛОВА
като разгледа докладваното от СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ Гражданско дело № 20231110128531 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба с вх. № 147584/26.05.2023 г. /уточнена с молба вх. № 157272/05.06.2023 г./, с която ЗК „Л“ АД, ЕИК ***** е предявило срещу ЗД „Д“ АД, ЕИК ***** установителни иски по реда на чл. 422, ал. 1 от ГПК с правно основание чл. 422, вр. с чл. 415, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 124 от ГПК, вр. чл. 411, ал. 1, изр. 2 КЗ и чл. 86 ЗЗД за признаване за установено между страните, че ответникът дължи на ищеца суми, както следва: 1/ сумата от 2269,02 лева, представляваща регресно вземане за изплатено по застраховка „Каско на МПС“ обезщетение за застрахователно събитие и разноските по определянето му, настъпило на 11.10.2017 г., около 01:15 часа, в гр. София, на кръстовището на бул. „Константин Величков“ и бул. „Възкресение“, по вина на водача на лек автомобил „Опел Астра“, с рег. № *****, чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответника, при което са причинени щети по лек автомобил „Фолксваген Кадия“, рег. № *****, застрахован по имуществена застраховка при ищеца, ведно със законната лихва върху горепосочената сума, считано от 31.03.2023 г. до окончателното ѝ изплащане; 2/ сумата от 698,80 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 30.03.2020 г. до 30.03.2023 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по реда на глава XXXVII от ГПК.

Със заявление вх. № 91264/03.04.2023 г. ищецът е поискал издаване на

заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК срещу ЗД „д“ АД, за суми, както следва: 1/ сумата от 2269,02 лева, представляваща регресно вземане за изплатено по застраховка „Каско на МПС“ обезщетение за застрахователно събитие и разноските по определянето му, настъпило на 11.10.2017 г., около 01:15 часа, в гр. София, на кръстовището на бул. „Константин Величков“ и бул. „Възкресение“, по вина на водача на лек автомобил „Опел Астра“, с рег. № *****, чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответника, при което са причинени щети по лек автомобил „Фолксваген Кади“, рег. № *****, застрахован по имуществена застраховка при ищеца, ведно със законната лихва върху горепосочената сума, считано от 31.03.2023 г. до окончателното ѝ изплащане; 2/ сумата от 698,80 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 30.03.2020 г. до 30.03.2023 г. На 13.04.2023 г. е издадена заповед по чл. 410 ГПК срещу длъжника. Заповедта е връчена на настоящия ответник, като в законоустановения срок същият е депозирал възражение. Ищецът е уведомен за възможността да предяви иск за установяване на вземането си на 12.05.2023 г. Исковата молба е подадена на 26.05.2023 г. / в срока по чл. 415, ал. 1 ГПК/.

Ищецът твърди, че в срока на застрахователното покритие по договор за имуществена застраховка „Каско на МПС“ е настъпило застрахователно събитие – ПТП, в причинна връзка с което са причинени щети на застрахования при ищеца автомобил „Фолксваген Кади“, рег. № *****. Поддържа, че при ищцовото дружество била образувана преписка по щета № № 00000-1261-17-254342, като увреденият автомобил бил прегледан от експерти, описани били щети по същия, нанесени в резултат на процесното ПТП, като същите били оценени на 2254,02 лв., която сума била заплатена на собственика на увредения автомобил „О кей Супретранс“ АД на 11.04.2018 г. Поддържа се, че вредите по лек автомобил „Фолксваген Кади“, рег. № *****, застрахован при ищцовото дружество, са причинени от водача на лек автомобил „Опел Астра“, с рег. № *****, чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответното дружество към датата на реализиране на процесния пътен инцидент. Поддържа, че ответното дружество е поканено да заплати дължимата сума в общ размер от 2269,02 лева /с включени ликвидационни разноски в размер на 15 лв./, но ответникът отказал да извърши плащане с писмо № 310055112/05.07.2018 г.

Моли, да бъде постановено решение, с което да бъде признато за установено, че ответникът дължи на ищеца следните суми: 1/ сумата от 2269,02 лева, представляваща регресно вземане за изплатено по застраховка „Каско на МПС“ обезщетение за застрахователно събитие и разноските по определянето му,

настъпило на 11.10.2017 г., около 01:15 часа, в гр. София, на кръстовището на бул. „Константин Величков“ и бул. „Възкресение“, по вина на водача на лек автомобил „Опел Астра“, с рег. № *****, чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответника, при което са причинени щети по лек автомобил „Фолксваген Кади“, рег. № *****, застрахован по имуществена застраховка при ищеца, ведно със законната лихва върху горепосочената сума, считано от 31.03.2023 г. до окончателното ѝ изплащане; 2/ сумата от 698,80 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 30.03.2020 г. до 30.03.2023 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по реда на глава XXXVII от ГПК в производството по ч.гр.д. № 17497/2023 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

Претендират се разноси.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК от името на ответника е депозиран отговор на исковата молба, с който се излага становище за неоснователност на предявените искове. Оспорва се механизма на процесното ПТП, както и наличие на противоправно поведение, осъществено от застрахования при ответника водач на лек автомобил „Опел Астра“, с рег. № *****, в причинна връзка с което да са настъпили описаните в исковата молба вреди по лек автомобил „Фолксваген Кади“, рег. № *****. Излагат се твърдения, че ищецът е следвало да заплати обезщетение единствено за увредените детайли в предната част на автомобила, съгласно представения протокол ПТП, но не и за вреди в задната част на превозното средство. Оспорва размера на претендираното обезщетение, като намира същия за завишен и неотговарящ на действителните вреди. Прави възражение за съпричиняване с доводи, че водачът на увредения лек автомобил „Фолксваген Кади“, рег. № ***** се е движил с превишена скорост и отнел предимството на водача на лек автомобил „Опел Астра“, с рег. № *****. Поради неоснователност на главния иск счита, че е неоснователна и акцесорната претенция за мораторна лихва.

Моли се за отхвърляне в цялост на предявените искове, в условията на евентуалност - за присъждане на застрахователното обезщетение в полза на ищеца, в по-нисък от претендирувания размер.

Претендират се разноси.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са обективно кумулативно съединени положителни установителни искове, по реда на чл. 422, ал. 1 от ГПК, с правно основание чл. 422, вр. с чл. 415, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 124 от ГПК, вр. чл. 411, ал. 1, изр. 2 КЗ и чл. 86 ЗЗД.

По иска с правно основание чл. 411, ал. 1, изр. 2 КЗ:

С плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или срещу лицето, застраховало неговата гражданска отговорност. За възникване на регресното вземане е необходимо да се установят следните факти: да е сключен **договор за имуществено застраховане**, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие **виновно и противоправно поведение** на водач на МПС, чиято гражданска отговорност е **застрахована при ответника**, да е настъпило **събитие**, за което ответникът носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът да е **изплатил** на застрахования застрахователно обезщетение в размер на **действителните вреди**. Съобразно разпоредбата на чл. 154 ГПК ищецът следва да установи горепосочените обстоятелства, а в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираното вземане.

При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираното вземане.

В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да докаже правопогасяващи претендираното от ищеца вземане факти, включително и релевираното в отговора на исковата молба възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на лек автомобил „Фолксваген Кади“, рег. № *****.

С оглед изявленията и твърденията на страните и на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и 4 ГПК, съдът е обявил за безспорно и ненуждаещо се от доказване в производството: че към датата на реализиране на твърдяното ПТП /11.10.2017 г./ гражданската отговорност на водача на лек автомобил „Опел Астра“, с рег. № ***** е била застрахована при ответното дружество; че към 11.10.2017 г. автомобил „Фолксваген Кади“, рег. № ***** е бил застрахован при ищеца по застраховка „Каско на МПС“, обективирана в полица № 93001710079867; че във връзка с реализираните в резултат на твърдяното в исковата молба ПТП от 11.10.2017 г. щети по лек автомобил „Фолксваген Кади“, рег. № *****, ищецът е заплатил на „О кей Супертранс“ АД /собственикът на увредения автомобил „Фолксваген Кади“, рег. № ***** / сумата от 2254,02 лева по

щета № 00000-1261-17-254342; че ищцовата страна е отправила регресна покана до ответника за заплащане на процесната сума от 2254,02 лева, както и че на 05.07.2018 г. ответникът е отказал да извърши плащане по заведената пред него от страна на ищеца регресна претенция.

Настъпването на процесното ПТП и участието на лицето, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника се установява от събраните по делото доказателства, в това число констативен протокол за ПТП № 1689372 от 15.10.2017 г., заключението на вещото лице по допуснатата, изготвена, приета и неоспорена от страните по делото съдебна автотехническа експертиза, както и показанията на свидетелите Й. К. Л. /водач на лек автомобил „Фолксваген Кади“, с рег. № ***** към момент на реализиранен на процесния пътен инцидент/ и К. К. П./ водач на лек автомобил „Опел Астра“, с рег. № ***** към момент на реализиранен на процесния пътен инцидент/, от които се установява следния механизъм на реализиране на процесното ПТП: на 15.07.2017 г., около 01:15 часа, автомобил „Опел Астра“, с рег. № ***** се движи в гр. София, по бул. „Константин Величков“, с посока на движение към бул. Цар Борис III и на кръстовището с бул. Възкресение, водачът навлиза и преминава при червен сигнал на светофарната уредба, като не пропуска и реализира ПТП с преминаващия на зелен разрешителен сигнал на светофарната уредба, автомобил „Фолксваген Кади“, рег. № *****.

Описаният по-горе механизъм на реализиране на процесното ПТП се установява от събрания по делото доказателствен материал, в това число констативен протокол за ПТП № 1689372 от 15.10.2017 г., заключението на вещото лице по допуснатата, изготвена, приета и неоспорена от страните по делото съдебна автотехническа експертиза, както и показанията на свидетеля К. К. П./ водач на лек автомобил „Опел Астра“, с рег. № ***** към момент на реализиранен на процесния пътен инцидент/.

В показанията си пред съда, свидетелят К. К. П./ водач на лек автомобил „Опел Астра“, с рег. № ***** към момент на реализиранен на процесния пътен инцидент/ заяви, че през 2017 г. управлявал автомобил Опел Астра, като с този автомобил е участвал в ПТП, реализирано около бул. Константин Величков, в гр. София, около 01:00 часа вечерта. Посочва, че пътувал с приятели и си спомня, че видял зелена светлина, при което решил да премине през кръстовището. Другият автомобил бил жълто такси. Свидетелят изрично посочи, че не може да бъде сигурен, че е преминал през кръстовището на зелен сигнал на светофарната уредба. Щетите по управлението от свидетеля автомобил били в предната част, а

за другият автомобил - в странична, лява, задна част. Свидетелят посочи изрично, че подписът под участник 1 в протокола за ПТП, находящ се на лист № 6 от делото е неговия, както и че това което е отразено в схемата за ПТП, находящ се на лист № 6 от делото отговаря на начина на реализиране на произшествието. Пътувах по бул. Константин Величков, с намерение да продължа направо, посока на движение към бул. България и бул. Цар Борис III, като другия автомобил, с който беше реализиран ударът, правеше ляв завой от бул. Възкресение по посока бул. Константин Величков. Заяви, че му е съставен акт във връзка с процесното ПТП, който не е обжалвал и платил.

От събраните в производството доказателства, в това число констативен протокол за ПТП № 1689372 от 15.10.2017 г., се установява по делото, че във връзка с процесния пътен инцидент на водача на лек автомобил „Опел Астра“, с рег. № ***** /свидетелят К. П./ е съставен АУАН № 0259355 за нарушение на чл. 6, т. 1 от Закон за движение по пътищата. Съгласно разпоредбата на чл. 6, т. 1 от Закон за движение по пътищата, участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Следователно на лек автомобил „Опел Астра“, с рег. № ***** /свидетелят К. П./ е съставен АУАН № 0259355 за нарушение на чл. 6, т. 1 от Закон за движение по пътищата, т.е. за това, че е преминал през процесното кръстовище без да се съобрази със сигналите на светофарната уредба – а именно за него червен сигнал на светофарната уредба, забраняващ преминаването през кръстовището. Свидетелят П. изрично заяви, че не е обжалвал наложеното му административно наказание и си е платил глобата, което поведение на свидетелят представлява признание на обстоятелството, че е преминал през кръстовището на червен сигнал на светофарната уредба, забраняващ преминаването през кръстовището, доколкото се е съгласил с наложеното му за такова поведение наказание и е заплатил наложената му за това му поведение санкция – глоба.

Следователно, от събраните по делото и обсъдени по-горе доказателства се установява в производството, че причина за реализиране на произшествието, е именно поведението на водача на лек автомобил „Опел Астра“, с рег. № *****, изразяващо се в навлизане и преминаване през кръстовището при червен сигнал на светофарната уредба, без да пропусне преминаващия на зелен разрешителен сигнал на светофарната уредба, автомобил „Фолксваген Кади“, рег. № *****.

Предвид гореизложеното и съобразявайки събраните по делото доказателства, обсъдени по-горе, съдът намира, че са установени по делото, при условията на пълно и главно доказване, настъпването на процесното ПТП, неговият механизъм, участието на лицето, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника и вината на същото за настъпване на процесното ПТП от 15.10.2017 г.

Спорно е между страните, дали всички описани в опис-заключението на ищеца щети по лек автомобил „Опел Астра“, с рег. № ***** са в причинно-следствена връзка с процесното ПТП от 15.10.2017 г. Спорно е и дали изплатеното от ищеца застрахователно обезщетение е завишено по размер и дали отговоря на размера необходим за възстановяване на щетите, причинени по автомобил „Фолксваген Кади“, рег. № ***** в резултат на процесното ПТП.

Съгласно заключението на вещото лице по допуснатата, изготвена и приета по делото съдебна автотехническа експертиза се установява в производството, че от техническа гледна точка е налице съответствие, респективно причинно-следствена връзка между описаните от ищеца щети по МПС - автомобил „Фолксваген Кади“, рег. № ***** и процесното ПТП.

Предвид горното, настоящият съдебен състав намира, че застрахователното събитие, предмет на настоящото производство, е настъпило в резултат на виновно и противоправно поведение на застрахования при ответника водач на МПС, като в причинна връзка с него са настъпили описаните от застрахователя по имуществена отговорност вреди на застрахования при него лек автомобил. Следователно, ответникът носи отговорност за обезщетяване на причинените вреди, респ. за възстановяване на платеното от застрахователя по имуществена застраховка на пострадалия обезщетение.

Относно действителния размер на настъпилата вреда:

От заключението на вещото лице по допуснатата, изготвена и приета по делото съдебна автотехническа експертиза се установява в производството, че срокът на експлоатация на автомобил „Фолксваген Кади“, рег. № *****, , към датата на процесното събитие /15.10.2017 г./ е 4 години и 27 дни, считано от датата на първоначалната му регистрация, както и че стойността необходима за възстановяване на щетите, причинени на процесния автомобил „Фолксваген Кади“, рег. № *****, определена на база средни пазарни цени /към датата на ПТП/ е в размер на 3213,62 лева.

По отношение на размера на заплатеното и дължимо от ответника

застрахователно обезщетение следва да се има предвид на първо място разпоредбата на чл. 386, ал. 2 КЗ, съгласно която при настъпване на застрахователно събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, което е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, освен в случаите на подзастраховане и застраховане по договорена застрахователна стойност. Съгласно константната съдебна практика /включително на ВКС/, дължимото обезщетение следва да бъде определено по пазарната стойност на ремонта за отстраняване на претърпяната вреда към момента на настъпване на застрахователното събитие. Застрахователното обезщетение не може да надвишава действителната (при пълна увреда), респ. възстановителната (при частична увреда) стойност на увреденото имущество, а действителната, респ. възстановителната стойност не може да бъде по-голяма от пазарната му стойност към деня на настъпване на събитието. Съгласно чл. 400, ал. 1 КЗ за действителна се смята стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същия вид и качество. Чл. 400, ал. 2 КЗ определя възстановителната застрахователна стойност като стойността за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка. Следователно, размерът на застрахователното обезщетение се определя съобразно доказания размер на претърпяната вследствие застрахователното събитие вреда, който не може да надхвърля действителната, респ. възстановителната стойност на увреденото имущество, определено по пазарната му стойност. При изчисляване размера на обезщетението не следва да се прилага коефициент на овехтяване, тъй като последният е инкорпориран в самата застрахователна стойност (вж. Решение № 79 от 02.07.2009 г. по т. д. № 156/2009 г., I Т. О., ВКС, Решение № 6 от 02.02.2011 г. по т. д. № 293/2010 г., I Т. О., ВКС). Същевременно, по становище на настоящия съдебен състав, деликтната отговорност е насочена към обезщетяване на негативния интерес (увреденото лице да бъде поставено в състоянието преди деликта), но за постигане на тази цел на увреденото лице не следва да се вмениява в тежест възстановяването на вредите с овехтени (вече употребявани) части, доколкото те несъмнено се характеризират с по-ниско качество и различна техническа характеристика от новите материали, а и в някои случаи влагането им би било невъзможно предвид спецификата на увредената част. Ето защо обезщетението следва да е в размер, необходим за възстановяване на вещта, като делинквентът, респ. застрахователят на гражданската му отговорност, понесе и отговорността за влагането на нови части

при отстраняване на щетите.

Предвид горното и събраните по делото доказателства, съдът намира за установено по делото, че действителната стойност на вредата по средни пазарни цени е в размер на 3213,62 лева, като към тази сума следва да се прибавят 15,00 лева ликвидационни разноси по щетата.

Ето защо, общият размер на регресното вземане на ищеца възлиза на 3228,62 лева. Доколкото от ищеца се претендира сума в по-нисък размер, а именно 2269,02 лева, то предявеният иск с правно основание чл. 411, ал. 1, изр. 2 КЗ се явява доказан по основание и размер.

При това положение, съдът следва да разгледа евентуалното възражение на ответника за съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалия. По обективния характер на съпричиняването е налице задължителна за съдилищата съдебна практика – т.7 от ППВС № 17/1963г. В константната си практика по приложението на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, а и в създадената по реда на чл. 290 ГПК практика (решение № 45 от 15.04.2009г. по т. д. № 525/2008г. на II т. о., решение № 159/24.11.2010г. по т. д. № 1117/2009г. на II т. о., решение № 206 от 12.03.2010г. по т. д. № 35/2009г. на II т. о., решение № 58/29.04.2011г. по т. д. № 623/2011г. на II т. о., решение № 59 от 10.06.2011г. по т. д. № 286/2010г. на I т. о., решение № 153/31.10.2011г. по т. д. № 971/2010г., решение № 169/28.02.2012г. по т. д. № 762/2010г. на II т. о., решение № 54 от 22.05.2012г. по т.д. № 316/2011г., на ВКС, ТК, II ТО и др.) Върховният касационен съд последователно е застъпвал становище, че намаляването на обезщетението за вреди от деликт на основание чл. 51, ал.2 ЗЗД е обусловено от наличие на причинна връзка между поведението на пострадалия и произлезлите вреди. За да е налице съпричиняване от пострадалия по смисъла на чл. 51, ал.2 ЗЗД, следва неговото поведение обективно да е в причинна връзка с настъпването на вредите, т.е. пострадалият трябва обективно да е допринесъл за вредоносния резултат, създавайки условия или улеснявайки с поведението си неговото настъпване, като вина на пострадалия в тази насока не се изисква. Или, от съществено значение е конкретното проявление на действието или бездействието на пострадалия, което съставлява пряка и непосредствена причина за причинените вреди. Релевантен за съпричиняването и за прилагането на чл.51, ал.2 ЗЗД е само онзи конкретно установен принос на пострадалия, без който не би се стигнало (наред с неправомерното поведение на деликвента) до увреждането като неблагоприятен резултат. Правните последици от съпричиняването и значението му за размера на обезщетението, което уврежданият има право да получи като паричен еквивалент

на произлезлите от деликта вреди, изключват допустимостта съдът да обосновава изводите си за съпричиняване с вероятности или с предположения. Във всички случаи съпричиняването подлежи на доказване от ответника, който с позоваване на предпоставките по чл. 51, ал. 2 ЗЗД цели намаляване на отговорността си към правоимащото лице.

При съвкупна преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът приема, че по делото не се установява водачът на автомобил „Фолксваген Кади“, рег. № ***** да е допринесъл с поведението си за настъпване на вредоносния резултат от реализираното на 15.10.2017 г. между автомобил „Фолксваген Кади“, рег. № ***** и лек автомобил „Опел Астра“, с рег. № *****, пътно-транспортно произшествие.

В отговора на исковата молба е релевирано възражение, че водачът на увредения лек автомобил „Фолксваген Кади“, рег. № ***** се е движил с превишена скорост и отнел предимството на водача на лек автомобил „Опел Астра“, с рег. № *****, с което е допринесъл за реализиране на произшествието и за настъпване на вредоносния резултат.

Горните обстоятелства не се установиха от събраните по делото доказателства. Дори напротив, в производството се установи, че единствена причина за реализиране на процесното ПТП е поведението на водача на лек автомобил „Опел Астра“, с рег. № *****, изразяващо се в навлизане и преминаване през кръстовището, образувано от бул. Константин Величков и бул. Възкресение, при червен сигнал на светофарната уредба, без да пропусне преминаващия на зелен разрешителен сигнал на светофарната уредба, автомобил „Фолксваген Кади“, рег. № ***** . Следователно не водачът на автомобил „Фолксваген Кади“, рег. № ***** е отнел предимството на лек автомобил „Опел Астра“, с рег. № *****, както се твърди в отговора на исковата молба, а водачът на лек автомобил „Опел Астра“, с рег. № ***** е отнел предимството на автомобил „Фолксваген Кади“, рег. № *****, като не е спрял на червен сигнал на светофарната уредба /задължаващ го да спре и да изчака разрешителен сигнал, за да премине през кръстовището/, преминал е през кръстовището, отнемайки предимството на автомобил „Фолксваген Кади“, рег. № ***** /преминаващ през кръстовището на зелен – разрешителен сигнал на светофарната уредба/, с което е предизвикал настъпването на процесното ПТП.

Следователно и предвид всички изложени по-горе съображения, съдът намира, че възражението на ответника за съпричиняване на вредоносния резултат от водача на автомобил „Фолксваген Кади“, рег. № *****, се явява

неоснователно.

Предвид гореизложеното, предявеният иск с правно основание чл. 411, ал. 1, изр. 2 КЗ се явява основателен и доказан до пълния предявен размер от 2269,02 лева, респективно, следва да бъде уважен.

Върху главницата, чиято дължимост се установи в настоящото производство, следва да се присъди и законна лихва, считано от датата на депозиране на заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК в съда /31.03.2023 г./ до окончателното изплащане на сумата.

По отношение на иска с правно основание чл.86, ал.1 ЗЗД, настоящият съдебен състав намира следното:

Задължението на делинквента (на застрахователя на неговата гражданска отговорност) към застрахователя по имуществената застраховка е задължение без срок за изпълнение, към което, с оглед регресния характер на вземането, не може да се приложи разпоредбата на чл. 84, ал. 3 ЗЗД. В случая моментът на извършеното плащане има значение само за възникване на регресното право, а длъжникът изпада в забава след покана и изтичането на 30-дневен срок от представянето на всички доказателства, в който застрахователят трябва да определи и изплати размера на задължението си по предявената претенция или мотивирано да откаже плащането (арг. чл. 84, ал. 2 ЗЗД, вр. с чл. 412, ал. 3 КЗ). По делото се установява, че ищцовото дружество е отправило до ответника покана за изпълнение на паричното му задължение, но няма данни, кога същата е получена от последния. Независимо от горното, с писмо от 05.07.2018, ответното дружество е уведомило ищеца, че след разглеждане на предявената регресна претенция не е установено наличие на основание за ангажиране отговорността на „д” АД, поради което е постановен отказ за изплащане на обезщетение по предявената регресна претенция. Следователно ответникът е изпаднал в забава в изпълнението на задължението си за изплащане на обезщетение по предявената регресна покана, считано от деня, следващ деня на постановения отказ за изплащане на обезщетение и дължи мораторно обезщетение в размер на законната лихва върху главницата за периода от 05.07.2018 г. до 30.03.2023 г. включително. Доколкото от ищеца се претендира лихва за забава за по-кратък период, а именно 30.03.2020 г. – 30.03.2023 г., то при спазване на принципа на диспозитивното начало в гражданския процес, на същия следва да се присъди обезщетение за посочения в исковата молба период, респективно за сумата от 698,80 лева /изчислена по реда на чл. 162 ГПК, чрез използване на лихвен калкулатор за законна лихва на НАП/.

За посочената сума акцесорният иск се явява основателен и следва да бъде уважен.

По отношение разпределението на отговорността за разноси в настоящото производство:

Предвид изхода на спора право на разноси в настоящото производство има ищецът

В съответствие със задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 4/2013 г. на ВКС, ОСГТК, т. 12, съдът следва да се произнесе и по разпределението на отговорността за разноси в заповедното производството.

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените от него разноси в заповедното производство в размер на 159,36 лева.

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените от него разноси в исковото производство в размер на 334,36 лева, за платени държавна такса и депозит за вещо лице и юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, Софийски районен съд, II ГО, 160 състав

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от ЗК „Л“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ***** № 67А срещу „Д“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ***** № 68, по реда на чл. 422 ГПК, положителен установителен иск с правно основание чл. 422, вр. с чл. 415, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 124 от ГПК, вр. чл. 411, ал. 1, изр. 2 КЗ, че „Д“ АД, ЕИК ***** дължи на ЗК „Л“ АД, ЕИК *****, сумата от **2269,02 лева**, представляваща регресно вземане за изплатено по застраховка „Каско на МПС“ обезщетение за застрахователно събитие и разноските по определянето му, настъпило на 11.10.2017 г., около 01:15 часа, в гр. София, на кръстовището на бул. „Константин Величков“ и бул. „Възкресение“, по вина на водача на лек автомобил „Опел Астра“, с рег. № *****, чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответника, при което са причинени щети по лек автомобил „Фолксваген Кадил“, рег. № *****, застрахован по имуществена застраховка при ищеца, ведно със

законната лихва върху горепосочената сума, считано от 31.03.2023 г. до окончателното ѝ изплащане, за която сума на 13.04.2023 г. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК в производството по ч.гр.д. № 17497/2023 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от ЗК „Л“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ***** № 67А срещу „Д“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ***** № 68, по реда на чл. 422 ГПК, положителен установителен иск с правно основание чл. 422, вр. с чл. 415, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 124 от ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, че „Д“ АД, ЕИК ***** дължи на ЗК „Л“ АД, ЕИК ***** сумата от **698,80 лева**, представляваща мораторна лихва за периода от 30.03.2020 г. до 30.03.2023 г., за която сума на 13.04.2023 г. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК в производството по ч.гр.д. № 17497/2023 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

ОСЪЖДА „Д“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ***** № 68 да заплати в полза на ЗК „Л“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ***** № 67А, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **159,36 лева**, представляваща разноски в заповедното производство по ч.гр.д. № 17497/2023 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

ОСЪЖДА ЗАД „Алианс България“ АД, ЕИК 040638060, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Сребърна“ № 16 да заплати в полза на „ЗАД Далл Богг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Г.М. Димитров“ № 1, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **334,36 лева**, представляваща разноски в исковото производство по гр.д. № 28531/2023 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, съразмерно на отхвърлената част от предявените иски.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Препис от настоящото решение да се връчи на страните!

Съдия при Софийски районен съд: _____